

---

61. Mecheche Broumovsko

14.-17.3. 2024

Zapsal Písmák Číža

V Postřižinách se všechno zkracovalo, Mecheche se naopak neustále prodlužují. Začalo to večerním setkáním u sudu s následným přespáním na chatě v Žinkovech. Tím byly také vytyčeny náklady. Pivo a večerní a ranní občerstvení. Jak Mecheche stárlo, tak také rostlo a tloustlo. Vyrostlo nejprve na celý víkend a popíjení se začalo doplňovat nejčastěji pěším výletem, petanqem apod. Ztloustlo na mnoho set korun díky tomu, že ne všichni mají k dispozici chatu a tak bylo zapotřebí platit za ubytování v pronájmu. Po třiceti letech má Mecheche už přes 70. Nikoli let, ale hodin. No a ztloustlo nám na 3500. Stále ještě českých korun. Vzpomínám, jak jsme se v devadesátkách sázeli o několik ECU, což byl předchůdce eura. Byli jsme přesvědčeni, že až dojde za dva roky na vyplacení výhry, tak už koruny nebudou existovat. Možná nás ale koruna přežije. Mecheche ale ne. Ikdyž je teď velké a vypasené, musíme ho pravidelně krmit a bez Pivrců chudák nepřežije.

(Pozn.: Další odstavec byl vymazán, protože Písmák zastává minoritní názor a u ústavního soudu by takový zpravodaj musel předat funkci jinému soudci. Jenže zástupce Písmáka neexistuje.)

Jo, a minulé Mecheche? Téměř všichni Pivrci se sešli už ve čtvrtek a pustili se do Martinova piva. Výběr byl poznamenán tím, že se jedna várka zkazila. A jako na potvoru zrovna stále oblíbenější APA. Jsme už Martinem značně rozmazlení, takže obyčejný gambáč je pro nás už taková nouzovka. Co by za něj daly děti v Africe! Jenže otázka pít či nepít je přeci jen důležitější a tak se vypilo vše ze sudů a pily se i lahváče, které prozřetelně nakoupil VP. Ten nás navíc překvapil i turistickými plechovkami, vyvinutými pro motorový olej, ale jak se ukázalo, šikovnými i na pivní výlet.

Výlet se uskutečnil v malebném prostředí pískovcového skalního města, kterým protéká Ledhujka se svými přítoky. Broumov, známý hlavně tím, že je to prdel světa, se ukázal jako opomíjený klenot a Broumovské a Polické stěny stojí za opakovanou návštěvu. I v takto malé oblasti jsme se dokázali ztratit a rozdělit na dvě skupiny, ale nakonec jsme se zase spojili. Cestu nám Buby zpestřil tím, že po trase vhodně rozmístil několik hostinců. A tak jsme se seznámili s panem vrchním z Hvězdy, prvorepublikovou postavičkou, která každého hosta vítá v trochu zašlém, ale kdysi jistě parádním obleku. Ať chcete nebo ne, ke každému jídlu přidá jednu nebo dvě příhody ze svého života i z historie tohoto nádherného objektu. Úplně jiný přístup má vrchní z dolní hospody. Ač umístěna u hlavní silnice, vrchní se vždy pečlivě schovává uvnitř budovy. Hosty informuje, že tam vůbec není a po očku sleduje jejich reakce. Teprve když si je otypuje a projdou jeho sítím, připustí, že jedno pivo by dnes natočit mohl a začne standardně obsluhovat.

Asi nemusím zdůrazňovat, že v průběhu výletu, v hospodách i na chatě jsme vedli velice moudré debaty. Poslední dobou jsme se naučili vyhýbat se kontroverzním tématům a tak už se téměř ani nepohádáme. Prostě stárneme a tloustneme, stejně jak to naše Mecheche. Vzpomínkou na naše testosteronu plné mládí byl například kvíz jak se to jmenuje, když se to vykastruje. A tak už všichni víme, kdo je macek, vepř, valach, hňup nebo fešák, nebo co znamená ententýky dva špalíky.

Život na chatě se zpestřoval buď tradičním pentanquem a zpěvem, tentokrát okořeněným i baskytarou. Ale nově také zajímavou hrou krycí jména, která se hrála oba dva večery. První večer bývá v duchu radostného setkání a nejvytrvalejší slavili setkání až do půl čtvrté ráno. Po dlouhé době na Mecheche zavítal také odpadlík Meďour a tak jsme byli od pátku v sestavě, ve které jsme strávili desítky Mechechí. Nebo Mechechý? Asi Mecheší, tam je jasně měkký. Meďour podrobně poreferoval o svém přerodu z námořníka v pilota. Martin zas otestoval naši paměť ohledně populárních úryvků klasické hudby a v tomto testu suverénně zvítězil Džimák.

Když se večery přehoupnou k půlnoci a Pivrci se řádně zapivní, jsou potenciálně schopni vyřešit jakýkoli světový problém. Možná bych se ani neomezoval jen na nám známý svět. Problém je, že chlastá i Písmák a tak jsou většinou ta řešení následující den zapomenuta. Ještě že nás všude odposlouchávají naše chytré telefony, mikrofony ukryté v bezpečnostních kamerách, mixerech i vibrátorech, i další členové chytrých domácností. Všechna ta naše řešení tudíž někdo zaznamenává a jestli je ta umělá inteligence alespoň trochu inteligentní, tak naše řešení využije a někomu zodpovědnému ho předá. Naším jediným úkolem tedy je vytvat, scházet se a poskytovat civilizaci zpětnou vazbu. Nashledanou na 62. Mecheche.

